

Sygn. akt III CZ 73/11

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSA Roman Dziczek

w sprawie z powództwa Instytutu Mechaniki sp. z o.o. w M.

przeciwko B. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 grudnia 2011 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 24 października 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 24 października 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesioną przez pełnomocnika pozwanej, na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 87¹ k.p.c.

Zażaleniem z dnia 9 listopada 2011 r. skarżąca wniosła o uchylenie postanowienia z dnia 24 października 2011 r. wskazując, iż zostało one wydane z naruszeniem art. 86 i 87¹ k.p.c. w zw. z art. 424⁵ k.p.c. oraz art. 424⁵ § 2 k.p.c. i art. 424⁸ k.p.c., a także art. 56 i 65 § 1 k.c. Skarżąca wskazała, że Sąd dokonał niewłaściwej wykładni przedłożonego pełnomocnictwa, co skutkowało odrzuceniem złożonego środka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Postępowanie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest postępowaniem szczególnym, toczącym się przed Sądem Najwyższym, nie mieszczącym się w toku postępowania instancyjnego, co wynika ze szczególnego charakteru tej skargi jako środka prawnego. Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, przy czym zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Pełnomocnik zawodowy występujący ze skargą w imieniu reprezentowanej strony ma przy tym obowiązek wykazania swojego umocowania do działania w jej imieniu poprzez przedłożenie stosownego pełnomocnictwa. W niniejszej sprawie pełnomocnik zawodowy został wezwany do złożenia pełnomocnictwa procesowego, z którego wynikałoby upoważnienie strony do wniesienia w jej imieniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, lecz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu. Ze złożonego przez adwokata M. B. pełnomocnictwa wynika, iż skarżąca upoważniła go do jej reprezentacji we wszystkich instancjach w sprawie przeciwko Instytutowi

Mechaniki Sp. z o.o. w M. (pełnomocnictwo na k. 40). Słusznie zatem stwierdził Sąd Okręgowy, iż pełnomocnictwo to nie obejmuje upoważnienia do reprezentacji strony przed Sądem Najwyższym, ani też wniesienia w jej imieniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Fakt, że w tym postępowaniu występują te same podmioty, co w postępowaniu przed sądem powszechnym, w którym zapadł zaskarżony skargą wyrok, nie oznacza, iż złożone pełnomocnictwo – mimo jego określenia jako „szczególnego” – spełnia wymogi przed nim stawiane. Należy bowiem podkreślić, że postępowanie to jest postępowaniem szczególnym, a zatem pozostaje poza tokiem postępowania instancyjnego, podczas gdy ze złożonego pełnomocnictwa wyraźnie wynika, iż obejmuje ono upoważnienie do reprezentacji „we wszystkich instancjach”, a w konsekwencji dotyczy postępowania przed sądami powszechnymi, a nie Sądem Najwyższym.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.